

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡῶς αἰτήσις ἀπευσθύνεται :

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεπτεμβρίου 1898 μέχρι 1 Σεπτεμβρίου 1899 καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Ἀλλως ἔνθα λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἰτήσις των.

Ἡ Φωνὴ τῆς Ἡπείρου εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπαεστίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Αἱ πληγαὶ τοῦ Ἡπειρώτου χωρικοῦ

Γ' Οἱ Ἀρβανῖτες (συνέχ. προηγ. φύλ.)

Αὐτὴ ἡ εἰκὼν κύριοι παριστᾷ μετακινήσιν στρατοῦ. Ἐδῶ εἶνε ὁ ἀπὸ Πρεβέζης εἰς Ἰωάννινα δρόμος, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ μόνος, ὁ ἐνὼντων τὰς δύο ταύτας πόλεις, κατ' ἀνάγκην λοιπὸν ὅλοι ἀπὸ ἐδῶ θὰ παράσουν· αὐτὸ τὸ πλῆθος τὸ ἀπερραντὸν εἶνε σύνταγμα τουρκικοῦ στρατοῦ μεταδαινὸν εἰς Ἰωάννινα, ἀλλὰ βλέπετε καὶ πλῆθος ἄλλων στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἀπὸ πίσω ἀτάκτως, ὁ ἓνας ἐδῶ, ὁ ἄλλος ἐκεῖ ; αὐτοὶ μένουσι ἐπίτηδες ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο στράτευμα διὰ νὰ παραδοθῶσι ἀκράτητοι εἰς τὴν μεγάλην αὐτῶν ἐπιθυμίαν, εἰς τὴν ἀκμυπτον αὐτῶν κλίσιν, εἰς τὴν ἀρπαγὴν, λεηλασίαν καὶ ἐν γένει εἰς τὸ νὰ βλάψωσι, νὰ καταστρέψωσι νὰ κάμουν ἀναριθμητὰ Ζουλούμια ὅπως αὐτοὶ ἐκφράζονται· καὶ τὸν βλέπετε τότε χαροῦμενον τὸν Ἀρβανίτην· τραγουδεῖ μετὰ τὴν μεγαλειτέραν ὄρεξιν, φωνάζει δαιμονίως, πηδᾷ, χωρεύει, εἶνε εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡδονῆς, μεθυμένος ἀπὸ τὴν χαρὰν του. Θὰ κλέψῃ, θὰ ἀρπάξῃ, θὰ δειρῇ ἀπίστους, θὰ σπᾷσῃ κεφάλια, θὰ κλωτσοπατήσῃ, θὰ σπᾷσῃ πλευρά, ἀκούῃ βογκητούς, θρήνους, ἄχ ! ὦχ ! ὦχ ! μετὰ πένθινες ἀγά μου, λυπήσου με ἀγά μου, καὶ κύριος αὐτός, μὴ ἔχων κανένα νὰ φοβηθῇ θὰ δέρῃ, θὰ δέρῃ ἕως ὅτου κουρασθῇ, ἕως ὅτου κορέσῃ τὴν μανίαν του· ἀλοϊμόνους εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὸν δρόμον ὅταν μετακινήται στρατός, καὶ αἱ μετακινήσεις εἶνε συχνόταται.

Παρατηρήσατε κύριοι μετὰ προσοχὴν ὅλα τὰ τῆς εἰκόνος διὰ νὰ ἴδῃτε τί τραβοῦν ὁ κόσμος ἐδῶ εἰς τὴν Ἡπείρον. Ἐδῶ εἶνε χωράφι καὶ ἐκεῖ νοὺς ὁποῖους βλέπετε μέσα στρατιώτας· Ἀρβανῖτες, οἱ ὁποῖοι κόπτουν ρόκας διὰ νὰ τὰς ψῆσουν καὶ νὰ τὰς φάγουν ἐκεῖ ποῦ θὰ καταλύσουν, σὲ ὀλίγη ὥρα τὸ ἔκαμαν σαλάτα. Τόσοι ἀγῶνες διὰ τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ, τόσοι κόποι, τόσαι ἐλπίδες ἐξηφανίσθησαν εἰς ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τὴν μανίαν τοῦ Ἀρβανίτου· ἡ μὲν τροφή, ἡ μὲν διατήρησις τόσων ὑπάρξεων ἐξέλιπε, καὶ θὰ λιμώττουν οἰκογένειαι, θὰ πεινοῦν μικρά, θὰ φωνάζουν γιὰ ψωμὶ καὶ τὸ ψωμὶ θὰ λειπῇ· κοπιᾷ δὲ δυστυχὴς χωρικός μετὰ τὴν βροχὴν, μετὰ τὸ κάμα μετὰ χιλιάς ἄλλας στερήσεις διὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὸ χωράφι του, ἀλλὰ μήπως ἤξευρε ἂν θὰ κερδήσῃ τοὺς κόπους ; δὲν ἐξουσιάζει αὐτὸς τίποτε, τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν Ἀρβανίτην.

Ἐδῶ ἄλλοι ἐσταμάτησαν καρδάνι ὁλόκληρο ἀπὸ ἀγωγιάτες καὶ τὸ ξεφορτώνουν διὰ νὰ πάρουν τὰ ἄλογα νὰ τὰ ἱππεύσουν καὶ θὰ μείνουν τὰ φορτώματα εἰς τὸν δρόμον ἕως ὅτου θὰ ἀφήσουν αὐτοὶ τὰ ἄλογα μετὰ τοὺς ἀγωγιάτες νὰ

ἔλθωσι νὰ τὰ φορτώσουν πάλιν, ἐννοεῖται ὅτι θὰ φορτώσουν ὅσα εὑρουν ὅταν θὰ γυρίσουν.

Ἐδῶ ἄλλοι βλέπετε ποῦ χύθηκαν ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὰ φορτωμένα ζῶα σὰν κροῦνες ὅλοι ; ἔχουν φορτωμένα σταφίλια, ἀπιδία, καὶ διάφορα ἄλλα φρούτα καὶ τὰ πηγαίνουν εἰς τὴν Φιλιππιάδα νὰ τὰ πωλήσουν, ἀλλ' ἐδῶ ὡς βλέπετε ἐπεσαν εἰς τὰ χέρια τῶν λύκων καὶ δὲν θὰ ἀφήσουν τίποτε· ὅταν ἐκίνησαν ἀπὸ τὸ χωριὸν τοὺς οἱ δυστυχισμένοι θὰ ἐλογάζιζαν τί καὶ τί θὰ πωλίσουν μετὰ τὰ χρήματα ποῦ θὰ πάρουν ἀπὸ τὰ φρούτα, ἀλλ' ἐλογάζιζαν χωρὶς τὸν ξενοδόχον.

Ἐδῶ βλέπετε αὐτὸν τὸν χωρικὸν ξαπλωμένον κατὰ γῆς γεμάτος ἀπὸ αἵματα ; τὸν ἔδειραν καὶ τὸν ἄφησαν ἡμιθανῆ, ἀπλῶς διὰ νὰ γελάσουν, ἐὰν παρατηρήσῃτε εἰς ὅλον τὸν δρόμον θὰ ὕρτη πολλοὺς τοιοῦτους ποῦ βογγοῦν καὶ δὲν ὑπονοῦν νὰ κινήθωσι ἀπὸ τὸ πολὺ τὸ ξύλο, εὐσπικουν μὴδὲν μικρὰν ἀφορμὴν καὶ ἀμέσως ἐπιτίθεται ὅλοι, ἄλλοι ἀπ' ἐδῶ καὶ ἄλλοι ἀπ' ἐκεῖ· γλοῦμενοι ἔπειτα καὶ ἀστενεύμενοι φεύγουν ἀπὸ οὐ κουρασθῶσι δέροντες. Ἐγὼ ποῦ ἔκαμα αὐτὸς τὰς ζωγραφίαις ἐταξείδευα ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα εἰς τὴν Πρεβέζαν τὸ περασμένο φθινόπωρον καὶ ἐπήγαινα μετὰ ἀγωγιάτη διότι δὲν ἦνρα ἄμξα καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ πάθω τὰ ἴδια.

Ἐδῶ βλέπετε αὐτὸν τὸν ὁποῖον ἔχουν δέσῃ εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ ἵππου καὶ δέρουν τὸν ἵππον νὰ τρῇ· παρατηρήσατε τὸ ἄγριον αὐτὸ θέαμα πόῃ χαρὰν φέρει εἰς τὰς θηριώδεις ψυχὰς αὐτῶ κάμνουσι πολλὰ τοιαῦτα βασανιστήρια διὰ νὰ λεντίσουν, νὰ αἰσθανθῶσι χαρὰν, νὰ γελάσῃ. Βλέπετε ἐκεῖνα τὰ πουνάρια παρακάτω ἀπὸ τὸν δρόμον, παρατηρήσατε ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ πουνάρια πόσοι ἄνθρωποι κάθονται κρυμμένοι ὡς ὅτου περάσουν ὅλοι. Τοὺς εἶδον ἀπὸ μακρὴν καὶ ἐπρόφθασαν νὰ κρυφθῶσι· εὐλογημένοι πουνάρια ποῦ παρέχετε ἄσυλον εἰς τὸς σουςδυστυχεῖς, ποῦ σώζετε αὐτοὺς ἀπὸ τὴν μανίαν ἀγρίων θηρίων· ὅ,τι δὲν κάμνουν οἱ ἄνθρωποι, ὅ,τι δὲν κάμνουν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς τὸ κινεῖτε σεῖς ἀδιάκοπα πτωχὰ μου πουνάρια.

Αὕτῃ ἡ εἰκὼν κύριοι παριστᾷ ἀμπελῶνα, βλέπετε ὅμως ὅτι δὲν φαίνεται πούθενά καρπός, ὅτι εἰμαδωμένο, ξεσχισμένο, τσαλαπατημένο, ἀλλανημάτα σχισμένα, ἄλλα κομμένα, ἄλλα ἔρριμμα κάτω ; ἐκεῖ παρακάτω εἶνε σταθμὸς τοῦ ὅπου οἱ στρατιῶται ἔφερον τὴν βανδαλικὴν ἐρήμωσιν εἰς τὸ ἀμπέλι· μὴ νομίσητε ὅτι μόνον αὐτὸ τὰμπέλι ἐρήμωσαν· ὅ,τι συνέβη ἐδῶ συμβαίνει ὅλα τὰ ἀμπέλια καὶ ἐν γένει εἰς ὅλα τὰ καρφόρα δένδρα.

Ἐδῶ παρατηρήσατε τὴν ἐρήμωσιν αὐτοῦ τοῦ δάσους· βλέπετε ἄλλα δένδρα κομμένα, ἄλλα ἔρριμα κάτω· παρατηρήσατε καὶ τοὺς στρατιώτας ὡς εἶνε εἰς τὸ δάσος, ἄλλοι κόπτουν, ἄλλοι τρωμένοι τὰ μεταφέρουν εἰς τὸν σταθμόν· τίσος αὐτὸ ἦτο πολὺ μεγάλο, ἀλλὰ τὴν τὸλέπετε ἐρημωμένον, σπανόν, ἕνα δένδρο ἐδῶ ; ἕνα ἐκεῖ κάτω, σὲ ὀλίγα χρόνια οὕτως ἔχνος θαλίνεται ὅτι ἦτο δάσος, ὅπως συνέβη μετὰ ὅλα δάση τῆς Ἡπείρου. Λέγουν οἱ γεροντότεροι ὅτι ἦσαν μεγάλα δάση, ἀλλὰ τώρα ποῦ καὶ ὡς βλέπετε ὀλίγα δένδρα ἀποτελοῦντα μικρὸν δις.

Αὐτὰ ἡ κοπάδια ποῦ πηγαίνουν αὐτοὶ οἱ

στρατιῶται ἤξευρετε τί εἶνε ; εἶνε πρόβατα, γίδια, ἀρνιά, κατσίκια, αὐτοὶ ποῦ τὰ προχωροῦν εἶνε στρατιῶται ποῦ ἀφέθησαν ἀπὸ τὸν στρατόν καὶ πηγαίνουν εἰς τὴν πατρίδα των· τὰ ζῶα αὐτὰ τὰ ἔχουν ἀπὸ ἀρπαγὴν, οἱ περισσότεροι Ἀρβανῖτες ἐπιστρέφουν εἰς τὰ σπῖτιά των μετὰ ὁλόκληρον ἀγέλην ζῶων τὰ ὁποῖα κατὰ καιροὺς ἀρπάζουν ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς καὶ ἄλλα μὲν τρώγουν ὅσα δὲ περισσεύουν τὰ φέρουν μαζὶ τοὺς εἰς τὴν πατρίδα των.

Ἐδῶ κύριοι εἶνε ὁ κάμπος τῶν Ἰωαννίνων· βλέπετε αὐτὸ τὸ κοπάδι ποῦ τὸ βιάζον νὰ φεύγῃ γλήγορα ἐκεῖνοι οἱ στρατιῶται ; ἄλογα, φοράδες, ἀγελάδες, βόδια, πουλάργια, μουσχάρια ὅλα αὐτὰ εἶνε τοῦ περιβοητοῦ Γκανή-μπεη, ὁ ὁποῖος τὰ ἤρπασεν ἀπὸ τὸν κάμπον τῆς Ἀρτης καὶ τὰ στέλνει μετὰ αὐτοὺς τοὺς στρατιώτας εἰς τὴν πατρίδα του· μέρα-μεσημέρι· ἐρήμωσεν ὅλα τὰ χωριά, δὲν ἄφησε πούθενά ζῶον. Σὰν τί θρήνος νὰ γίνητε ἐκεῖ κάτω ; ἄλλος θὰ φωνάζῃ γιὰ τὸ ἄλογό του, ἄλλος θὰ ὀδύρηται γιὰ τὴν φοράδα του, ἡ χήρα διὰ τὴν ἀγελάδα της, ὁ ζευγίτης διὰ τὸ βόιδι του, ἡ κόρη διὰ τὰ μουσχάρια ποῦ ἦσαν προωρισμένα γιὰ πρεκοιό της.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

16 Δεκεμβρίου 1898

Καὶ ἡμεῖς τῶν ὁποίων αἱ ἀμαρτίαι τίς εἶδε πότε θὰ τελειώσουν, μετὰ βουρκομένα μάτια ἀποστέλλομεν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν πλέον μεγαλομάρτυρα Κρήτην, ἐπευχόμενοι καὶ εἰς τὰ δικά μας. Εἴθε δὲ τὸ πέρυσιν ἐν Ἡπείρῳ χυθὲν αἷμα νὰ μὴ πηγαίνῃ χαμένον, ἀλλὰ γρήγορα νὰ ἴδωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ποθητὴν ἡμέραν τῆς ἀποπομπῆς.

Ὁ Κατῆς, ὁ Καϊμακάμης καὶ ὁ Ζαπτιὲς γιούσπασης Χασάν Τσάμης ἔχουν συστήσῃ ἀναμεταξύ των ὁμόρρυθμον ἐταιρίαν, ἥς ὡς κεφάλαιον ὠρίσθησαν αἱ περιουσίαι τῶν ραγιάδων· διαχειρισταὶ καὶ ταμίαι τῆς ἐταιρίας εἶνε καὶ οἱ τρεῖς, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρίας των νὰ καταβάλλωσιν ἅπαντες τὴν προσωπικὴν τῶν ἐργασίαν.

Τὰ χέρη τῆς ἐταιρίας των μοιράζονται ἀναμεταξύ των ἐξ ὧν περὶ ζημιῶν δὲν προβλέπει τὸ καταστατικὸν των. Οὕτω πρὸ ἡμερῶν ἐφυλάκισαν τὸν Νικόλαον Κασκόρη ὡς μὴ ἔχοντα ἐπιχευρωμένον τὸ διαβατήριόν του· τὸν ἐκράτησαν πέντε ἡμέρας καὶ τὸν ἀπεφυλάκισαν ἀπ' οὗ πρῶτον τοῦ ἐπῆραν πέντε λίρας· τὸν Κ. Περιστέρην κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελέσεως τῶν γάμων του τὸν ἐπῆραν ἀπὸ τὸ σπῖτι του τὸν ἐφυλάκισαν ὡς ὑποπτον ληστείας καὶ τὸν ἀπήλασαν λαθόντες παρ' αὐτοῦ δέκα λίρας ἀπὸ κατὰ Ἀθηναίως ὡς κλέπτας προβάτων ἐπῆραν τεσσαράκοντα πέντε μετρίτια. Βλέπετε ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις πηγαίνουν ἄριστα ὅσοις, ποῦ νὰ τοὺς ἀριθμήσῃ ὅμως κανεὶς ὅλας. Ὁ Χασάν Τσάμης ἔφερον ἐδῶ καὶ τὸν ἀδελφόν του, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ ἐπίτροπος τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς παρέδωκεν ἄνευ ἐνοικίου τὸ εἰς τὴν κεντρικωτέραν θέσιν κείμενον καφενεῖόν τῆς ἐκκλησίας· τί τὸ ἤθελεν ἡ ἐκκλησία τὸ ἐνοίκιον. — Ὁ Χασάν ἐπέπεσε ὀρυμνίς, χιόνια δὲν ἔχον τὸς πολλὰ ἄλλα ψυχὸς διαβολωμένον, ἐνεκα τοῦ βοδεροῦ βορρᾶ. Μόνον οἱ μουχτάρια καὶ

ρου τὰ καλὰ τοῦ χειμῶνος κουτσοπίνοντες ῥομί-
βραζμένοι εἰς τὸ μακάριον. — Ὁ Ἀσλὺν μπέ-
ης ἀνεχώρησε διὰ τὸ Πρεμίτιον· αὐτὸς δὲν εἶνε
μέλος τῆς ἄνω ἐταιρίας οὗτις ἱκανοποιεῖται καὶ
μόνος τοῦ.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Τὴν Δευτέραν, τὴν 11 π. μ. ἀνῆλθον εἰς τὰ
Ἀνάκτορα 130 περίπου ὀσποῖνοι καὶ δεσποινί-
δες ἐκ τῆς παρ' ἡμῶν κοινωνίας, αἵτινες κατὰ
τὸν πόλεμον μετ' ἐξαιρετικῆς φιλανθρωπίας ἐ-
μώθησαν πρὸς περιθάλψιν τῶν τραυματιῶν, καὶ
παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τῆς Βασιλίσσης, ὅπως
λάβωσι τὸ τιμητικὸν μετάλλιον, τὸ κοπὲν πρὸς
τὸν σκοπὸν τούτου.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα μετὰ τῶν πριγκί-
πισσῶν Σοφίας καὶ Μαρίας ἐπεδόχθησαν τὰς κυ-
ρίας καὶ δεσποινίδας ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ,
ὅπου εἰσῆλθον πᾶσαι. Αἱ ἀμύριαι, τὰς ὁποίας
ἐφερον ἥσαν συνήθως παρουσιάσεως, ἐπίσης δὲ
ἀπείριτοι ἦσαν καὶ αἱ ἀμύριαι τῆς Βασιλίσ-
σης καὶ τῶν πριγκίπισσῶν.

Ἡ Βασίλισσα τὸ πρῶτον μετάλλιον, ἀπέ-
νειμεν εἰς τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν καὶ τὸ δεύ-
τερον εἰς τὴν πριγκίπισσαν Μαρίαν, κατὰ σει-
ρὰν δὲ ἤρξατο ἀπονέμειν αὐτὸ εἰς τὰς λοιπὰς
κυρίας.

Ἡ προσφώνησις τῆς Βασιλίσσης

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα προσφώνησε ὡς ἑξῆς :
Χαῖρον, κυρίαί, ὅτι δύναμαι, σήμερον, νὰ
εἶπω ὑμῖν, διὰ ψήφου, μετὰ πόσης συγκινήσεως
εἶδον, κατὰ τὰς θλιβεράς ἡμέρας τῶν ἐθνικῶν
ἡμῶν ἀτυγμῶν, τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὴν ἐθε-
λοθυμίαν, μεθ' ὧν ὤσπευσαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς
Πατρίδος, αἱ ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδες νὰ προ-
σφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας τῶν.

Κατὰ τὴν δυνωροτάτην ἐκείνην ἐποχὴν, αἱ
γυναῖκες παρέστησαν ἀληθεῖς ἱερεῖαι τοῦ κα-
θάρτουτος.

Πιστὰ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν ἡρώδων τοῦ
μεγάλου ἀγῶνος ἐνεκοιμήθησαν αὐταὶ καὶ κατὰ
τὰς προσάτους ἡμῶν δοκιμασίας, δύο ὑψηλὰ
καὶ ἱερὰ ἰδεώδη, τῆς Πίστews καὶ τῆς Πατρί-
δος. Ὡς γυνῆαι, Ἑλληνίδες, ὡς ἀληθεῖς ἐν Χρι-
στῷ ἀδελφαί, ἐπέσπευτε κυρίαί μετ' ἀπαραιμ-
λου ἀφοσιώσεως, νὰ ἐπουλώσῃτε τὰς πληγὰς
καὶ νὰ προύνητε τὰς ἀλγηδόνas τῶν τραυματιῶν
τοῦ πολέμου.

Μεγίστην δὲ εὐχαρίστησιν ἠσχάνθη, ὅτι αἱ
γυναῖκες, ἐμφυχωμέναι ἐκ τῆς πρὸς τὴν Πα-
τρίδα ἀγάπης, παρέμειναν μετὰ θάρρους εἰς τὰς
θέσεις τῶν, ἀποστέρησαι νὰ ἐγκαταλίπωσιν
ἄνευ βοηθείας τὰ τελευταῖα τοῦ πεδίου τῆς μά-
χης. Πρὸς τὰς ζήνης ἐθνικότητος κυρίαί, αἵτινες
προσέδραμον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα μετασχοῖσι
τῶν θλιψῶν ἡμῶν καὶ ἵνα περιθάλψωσι τοὺς
τραυματίας, ἐκφράζω τὴν θερμὴν εὐγνωμοσύ-
νην μου.

Ἡ γενναίωσιν τῶν γυναικῶν αὐταπάρνησις
δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀριστέων. Φέρεῖ ἐν αὐτῇ
τὴν ὑψίστην τῶν ἀμοιβῶν, ἣν προσδίδει μόνῃ ἡ
συναίσθησις τῆς εὐσυνείδητου ἐπιτελέσεως ἱερᾶς
ἀποστολῆς.

Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ φέρετε, κυρίαί, τὸ μετάλ-
λιον τοῦ Ἐρμού Σταυροῦ, ὅπερ διανέμω ἡμῖν
σήμερον, ὡς σύμβολον φιλοπατρίας ἀφοσιώσεως
καὶ καρτερίας, ὡς καὶ ἀδελφικῆς συνεργασίας
κατὰ τὸ ἔτος 1897.

Εἴθε τὸ ἐνθύμιον τοῦτο, ἀναπολὺν εἰς τὴν
μνήμην τὰ πικρὰ διδάγματα τοῦ παρελθόν-
τος, νὰ ἐμπνέῃ ἐνταυτῷ καὶ τὴν παρήγορον ἐλ-
πίδα μελλούσης ἀνορθώσεως ὅταν ἐνυπάρχῃ ἀ-
κοιμήτως, ὡς ἐν ἡμῖν, ἡ λατρία τῆς πατρίδος,
ζωρὰ δὲ καὶ ἀκαμάλῃ ἡ συναίσθησις τοῦ κα-
θάρτουτος.

Ἀντιφώνησις τῆς κυρίας Γρίβα

Εἰς τὴν προσφώνησιν τῆς Α. Μ. ἡ κυρία Γρίβα
ἐκ μέρους τῶν κυριῶν ἀντιφώνησεν ὡς ἑξῆς :

Μεγαλειοτάτη

Οἱ πληθεῖς βασιλικῆς εὐμενείας λόγῳ τῆς Ὑ-

μετέρας Μεγαλειότητος βαθύτατα συνεκίνησαν
ὅλας τὰς κυρίας τὰς παρίσταμένας ἐνταῦθα.

Ἐξαιτούμαι δὲ εὐλαβῶς τὴν ἀδειαν καὶ τὴν
τιμὴν, ὅπως ἐκπληρῶσα γενικήν ἐπιθυμίαν τῶν
κυριῶν, καταθέσω πρὸς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλει-
ότητος, τὴν ἐκφράσιν τῆς διαπύρου ἡμῶν εὐγνω-
μοσύνης, ἐπὶ τῇ ἀπονεμῇ τοῦ πολυτίμου ἐνθυ-
μίου τοῦ Ἐρμού Σταυροῦ.

Ἄν αἱ Ἑλληνίδες ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον
τῶν εὖρον πρὸς αὐτὸν τὴν ὁδὸν κεχαρημένην.
Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀναπρέμωμεν εἰς ἀπώτερον
παρελθόν. Ἐχομεν διαρκῶς πρὸς ἡμῶν τὸ ὑψη-
λὸν παράδειγμα τῆς Σεπτῆς ἡμέρας Ἀνάσσης,
ἣτις ἀπ' ἧς στιγμῆς ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς πα-
τρίδος, ἐπεσφῆν εἰς τὸν Λαὸν Τῆς, ὡς ἡ ἐστευ-
μένη Μητὴρ τοῦ Ἑλλένος καὶ τῆς Εὐδωπλάγχνης.

Οὐδεμία ὁμως ἐπὶ γῆς δέησις ὑπὲρ εὐμενείας
τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, δύναται ν' ἀντικατα-
στήσῃ τὰς ἐξ ὕψους εὐλογίας τῶν ἱερῶν ἐκείνων
μαρτύρων τοῦ καθήκοντος, παρὰ τὴν ἐπιθανά-
τιον κλίνην τῶν ὁσποίων ὡς παρήγορος Ἀγγε-
λος, ὡς ἐνσάρκωσις αὐτῆς τῆς βαρυνεμένης
Πατρίδος, παρέστη ἡ Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐπιμαρτυροῦσιν αἱ εὐ-
χαριστήριαι εὐχαὶ τῶν μητέρων, τῶν συζύγων,
τῶν ἀδελφῶν, αἵτινες εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν τραυ-
ματιῶν μητρικὴν μέριμναν τῆς ὑμετέρας Μεγα-
λειότητος ὀρεῖσθαι τὴν σήμερον τὴν χαρὰν καὶ
εὐτυχίαν τῆς οἰκογενειακῆς αὐτῶν ἐστίας.

Μετὰ ταῦτα ἡ σεμνὴ καὶ ἐπιβόλλουσα τελετὴ
ἔληξε περὶ τὴν μεσημβρίαν. ἡ δὲ Α. Μ. μετὰ
τῶν πριγκίπισσῶν ἀπεχρήρετσαν ἰδίᾳ ἐκάστη
ἐκ τῶν δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων μετ' ἐξαιρε-
τικῆς εὐμενείας.

Κατὰ τοὺς προσεχεῖς δύο μῆνας ἡ Κρήτη
θὰ κυβερνηθῇ κατὰ τὸ σημερινόν καθεστὸς.
Μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ
συγκλητὴ εἰς τὸ Ἀκροῦτήρι. Συνέλευσις, ὅπως
ἠρησὶ τὸ πολίτευμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκπονήτῃ
ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ μελῶν τῆς
Συνελεύσεως. Μετὰ ταῦτα ὁ πρίγκιψ θὰ συγ-
ματίσῃ Κυβέρνησιν, μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς
ὁποίας ἡ Συνέλευσις δὲν θὰ συγκληθῇ πλεον,
ἀναβαλλομένη ἐπ' ἄοριστον. Λέγεται, ὅτι ὁ
πρίγκιψ Γεώργιος ἀπεδέχθη ἐξ ὀλιόκληρου τὸ
πρόγραμμα τοῦ κ. Σφακιανῆ, καὶ οὐτοὶ ὑπάρχει
κατ' αὐτοῦ σφοδρὰ ἀντιπολιτεύσεις. Κατ' ἑλ-
λας εἰδήσεις, τὴν ἐπομένην τῆς μετὰ τοῦ κ.
Σφακιανῆ συνεντεύξεως τοῦ πρίγκιπος Γεωρ-
γίου παρουσιάσθαι εἰς τὴν Α. Ὑ. ὁ κ. Κιν-
τουράκης, ὁ γνωστός ἀρχηγὸς καὶ ἐπαναστά-
της, καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ἀν σκοπεῖν ν' ἐκ-
λουθίσῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ Σφακιανῆ. Ὁ
πρίγκιψ Γεώργιος ἀπήντησεν, ὅτι αἱ ἀπορίσεις
τῶν Δυνάμεων ὑπερέχουν αὐτὸν νὰ συγκλήσῃ
ἀμέσως τὴν Συνέλευσιν, ὅπως συντάξῃ τὸ νέον
πολίτευμα. Ἴνα μὴ προβῇ εἰς νέας ἐκλογάς, ὁ
πρίγκιψ θὰ καλέσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους ἐκά-
στης ἐπαρχίας, ὅτινες, συνεργῶμενοι ἐνα μὴνα
βραδύτερον εἰς Χανιά, θὰ συντάξωσι τὸ πολί-
τευμα, ἀποτελούμενον ἐξ 8—10 ἄρβων. Ἐπὶ
τῇ βάσει τοῦ Πολιτεύματος τούτου ὁ πρίγκιψ
θὰ καταρτίσῃ, δι' ἰδίας πρωτοβουλίας, ἀσκη-
τικὸν σύστημα καὶ θὰ συγκληθῇ βραδύτερον
τακτικὴ Συνέλευσις ἐξ 132 πληρεξουσίων, ἐξ
ὧν 30 Μουσουλμάνοι, ὅπως ἐπικυρώσῃ ἡ με-
ταρρύθμισις τὸ δικαίτηκον τοῦτο σύστημα. Ὁ
κ. Κουντουράκης ἀπήντησεν εἰς τὸν πρίγκιπα,
ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦτο θὰ ἡγέρσεται πάντας
τοὺς ἐν Κρήτῃ πολιτευομένους. Ἀποφάει τοῦ
Ὑπάτου Ἀρμοστή τῆς Κρήτης, τὰ ἐν τῇ
νῆσῳ λειτουργοῦντα μικτὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα
δικάζουν κατὰ συμβᾶσιν μετὰ τὸν ἰσχύοντα ἐν ἱ-
ταλίᾳ ποιν. κώδικα, θὰ διατηρηθῶσι μέχρις οὗ
καθορισθῇ τὸ νέον κρητικὸν πολίτευμα, διὰ τὸ
ὁποῖον θὰ συνιστῶνται καὶ δικαστήρια, ὅπερ
θὰ διέπονται ὑπὸ τῶν ποιν. νόμων ἐν ᾗ ἀπο-
δεχθῶσιν οἱ φηφίσαντες τὸ πολίτευμα τῆς νήσου.

ΣΟΦΙΑ, 22 Δεκεμβρίου. Βεβαίωται, ὅτι διάφορα
μακεδονικὰ κομιτάτα πρόκειται νὰ ἀνευθύνωσι ἐκ
ἐνέδρου ἐν Γενεύῃ.

ΠΟΤΣΔΑΜ 22 Δεκεμβρίου. Ὁ αὐτοκράτωρ Γου-
λιέλμος ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ εἰς τὴν κλίνην ἐνεκα
διαφορᾶς προσβολῆς εἰσφουρνέζαν, ἀλλ' ἡ κατάστα-
σις αὐτοῦ οὐδὲν τὸ ἀνησυχητικὸν παρουσιάζει.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23 Δεκεμβρίου. Ὁ Ἀρεῖς Πάγκος θὰ
διορίσῃ τὸν Ἐξωτερικόν, δι' ἑτέρου δὲ τη-
λεγραφικῶς τοῦ Ὑποπρυτάνη ἡμῶν ἐπὶ τῇ μετὰ τῆς
ἐπὶ τῆς Νήτου τοῦ Διαβόλου, ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς ἀνάκρι-
σιν τὸν λοχαγὸν Βραβιζοῦς καὶ λάβῃ τὴν κατάθε-
σιν τοῦ.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἡρακλείου, ὁ Ὑ-
πάτος Ἀρμοστής τῆς Κρήτης ἀνγγέλειν εἰς
τὸν Ἀγγλὸν δικαστὴν τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι
τὴν 9ην προσεχέως μηνὸς Ἰανουαρίου θὰ μεταβῇ
εἰς Ἡράκλειον. Ἐνεκα τῆς ἀναγκῆς ταύ-
της τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἡρακλείου εὐχ-
ρίσας πίστῳσιν 6,000 φράγκων διὰ τὴν διακο-
μὴν τῆς πόλεως καὶ πρὸς μεγαλοπρεπεστε-
ραν παράστασιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἀφίκν τοῦ ἡ-
γεμόνος τῆς. Πλὴν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου,
οἱ οἱ ἰδιῶται Χριστιανοὶ τε καὶ Ὀθωμανοὶ
ἤρξαν νὰ διακοσμήσιν καταλλήλως τὰς οἰκίας
καὶ τὰ καταστήματά των. Ἡ ἐν Ἡρακλείῳ
ὑπόδοχὴ τοῦ πρίγκιπος προετοιμάζεται ἐκτα-
κτος. Ὁ Ἀρμοστής θὰ παραμείνῃ ἐν Ἡρακλείῳ
ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, θὰ δεχθῇ δὲ εἰς ἰδιαιτέρην
ἀκρόασιν ἀπάσας τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως καὶ
πολλοὺς ἐκ τῶν προκρίτων χριστιανῶν καὶ ὁθω-

μανῶν. Τὴν εἰς Ἡράκλειον μετάβασιν τοῦ ἡ-
γεμόνος οὐδ' ἐπὶ τῇ Τουρκικῇ, ὅτι εἰς τὴν ὑπο-
στράτηγον Τσερμασίδη, ὅτι προτίθεται ἡρᾶν νὰ
ὑποταχθῶσιν εἰς τὰ θελήματα τοῦ ἡγεμόνος τῆς
νήσου.

Ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστής τῆς Κρήτης, ἐπι-
σεύδει τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεώς του.
Καλέσας παρ' αὐτοῦ τὸν κ. Σφακιανῆ καὶ ἑτε-
ρῶν ὁ κ. Σφακιανῆς ἀπήντησεν εἰς τὸν
πρίγκιπα τὰ ἑξῆς :

Ἐὰν ἡ Α. Β. Ὑ. νομίσῃ ἀπαραίτητον
τὴν συμμετοχὴν μου ἐν τῇ σχηματισθούσῃ
κρητικῇ Κυβερνήσει, δὲν δύναμαι χάριν τῆς πα-
τρίδος μου ν' ἀρνῶμαι νὰ λάβω μέρος εἰς αὐτήν.

Καὶ πρὸς τοὺς προκρίτους Ὀθωμανοὺς
τῶν Χανίων καὶ πρὸς τὸν ὑποστράτηγον κ.
Τσερμασίδη ἡ Α. Ὑ. ὁ πρίγκις Γεώργιος ἐξέ-
φρασε τὴν λύπην διὰ τὸν ἐκπατρισμὸν τῶν ρω-
μαϊκῶν Ἡρακλείου, καὶ τῶν ἄλλων μερῶν
τῆς νήσου, εἰπὼν ὅτι οὐδεὶς λόγος πρὸς ἐκπατρι-
σμὸν ὑπάρχει, ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ οὐδε-
μὴν διακρίνῃ θὰ κάμῃ μετὰ Χριστιανῶν καὶ
Ὀθωμανῶν, ἀλλὰ θὰ διοικῇ δικαίως, ἀνερολῆ-
πως καὶ μετὰ πλήρη ἀνεξαρτησίαν. Οὐδὲν ἱ-
σχυρὸν καὶ βλάστη δύνανται νὰ παρεμβάλῃ εἰς τοὺς
ἐπιθυμῶντας ν' ἀπελθῶσιν ἐκ τῆς νήσου, διότι
τοῦτο θ' ἀπέττειλεν περιορισμὸν τῆς ἀποκρίσεως
ἐλευθερίας, ἀλλὰ θὰ ἐλυπέτο διὰ τὸν ἐκπατρι-
σμὸν τῶν χρηστῶν καὶ φιλησέων μουσουλμάνων,
οἵτινες δύναται νὰ ζήσωσιν ἐν τῇ νέᾳ διοική-
σει. Οἱ ἀγρόται μουσουλμάνοι ἐπανερχόμενοι εἰς
τὰς ἐστίας τῶν θὰ εὐρωσὶ πᾶσαν προστασίαν καὶ
ἀδελφικὴν δεξιῶσιν ἐκ μέρους τῶν Χριστιανῶν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι δύο εἰσβολαὶ

Τούρκων εἰς τὸ ἡμέτερον ἔδαφος ἐκ τῆς παραμε-
θορίου θέσεως Λοσφάνι, καίμενης παρὰ τὸν Τύ-
ρανθον, τῶν ὁποίων ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ δια-
παγὴ ἀρκάτων προβάτων, ἡνάρχικας τὸ ὑποου-
γείον τῶν Στρατιωτικῶν νὰ λάβῃ σύντονα μέ-
τρα. Οἱ εἰσβολόντες Τούρκοι δὲν ἐγνώσθη ἀ-
σφαλῶς, ἂν ἦσαν στρατιῶται ἢ Γκιζήλδες, τὸ
σχετικὸν ὅμως τηλεγράφημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Λαρίσης, τὸ ὁποῖον ἀνγγέλει τὴν εἰδησιν,
ἀπέστειλεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸ
ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' ἑτέρου δὲ τη-
λεγραφικῶς τοῦ Ὑποπρυτάνη ἡμῶν ἐπὶ τῇ μετὰ
τῆς ἐπὶ τῆς Νήτου τοῦ Διαβόλου, ὅπως ὑποβάλλῃ
εἰς ἀνάκρισιν τὸν λοχαγὸν Βραβιζοῦς καὶ λάβῃ τὴν κατάθε-
σιν τοῦ.

ΣΟΦΙΑ, 22 Δεκεμβρίου. Βεβαίωται, ὅτι διάφορα
μακεδονικὰ κομιτάτα πρόκειται νὰ ἀνευθύνωσι ἐκ
ἐνέδρου ἐν Γενεύῃ.

ΠΟΤΣΔΑΜ 22 Δεκεμβρίου. Ὁ αὐτοκράτωρ Γου-
λιέλμος ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ εἰς τὴν κλίνην ἐνεκα
διαφορᾶς προσβολῆς εἰσφουρνέζαν, ἀλλ' ἡ κατάστα-
σις αὐτοῦ οὐδὲν τὸ ἀνησυχητικὸν παρουσιάζει.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23 Δεκεμβρίου. Ὁ Ἀρεῖς Πάγκος θὰ
διορίσῃ τὸν Ἐξωτερικόν, δι' ἑτέρου δὲ τη-
λεγραφικῶς τοῦ Ὑποπρυτάνη ἡμῶν ἐπὶ τῇ μετὰ τῆς
ἐπὶ τῆς Νήτου τοῦ Διαβόλου, ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς ἀνάκρι-
σιν τὸν λοχαγὸν Βραβιζοῦς καὶ λάβῃ τὴν κατάθε-
σιν τοῦ.

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἡρακλείου, ὁ Ὑ-
πάτος Ἀρμοστής τῆς Κρήτης ἀνγγέλειν εἰς
τὸν Ἀγγλὸν δικαστὴν τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι
τὴν 9ην προσεχέως μηνὸς Ἰανουαρίου θὰ μεταβῇ
εἰς Ἡράκλειον. Ἐνεκα τῆς ἀναγκῆς ταύ-
της τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἡρακλείου εὐχ-
ρίσας πίστῳσιν 6,000 φράγκων διὰ τὴν διακο-
μὴν τῆς πόλεως καὶ πρὸς μεγαλοπρεπεστε-
ραν παράστασιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἀφίκν τοῦ ἡ-
γεμόνος τῆς. Πλὴν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου,
οἱ οἱ ἰδιῶται Χριστιανοὶ τε καὶ Ὀθωμανοὶ
ἤρξαν νὰ διακοσμήσιν καταλλήλως τὰς οἰκίας
καὶ τὰ καταστήματά των. Ἡ ἐν Ἡρακλείῳ
ὑπόδοχὴ τοῦ πρίγκιπος προετοιμάζεται ἐκτα-
κτος. Ὁ Ἀρμοστής θὰ παραμείνῃ ἐν Ἡρακλείῳ
ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, θὰ δεχθῇ δὲ εἰς ἰδιαιτέρην
ἀκρόασιν ἀπάσας τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως καὶ
πολλοὺς ἐκ τῶν προκρίτων χριστιανῶν καὶ ὁθω-

μανῶν. Τὴν εἰς Ἡράκλειον μετάβασιν τοῦ ἡ-
γεμόνος οὐδ' ἐπὶ τῇ Τουρκικῇ, ὅτι εἰς τὴν ὑπο-
στράτηγον Τσερμασίδη, ὅτι προτίθεται ἡρᾶν νὰ
ὑποταχθῶσιν εἰς τὰ θελήματα τοῦ ἡγεμόνος τῆς
νήσου.

Ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστής τῆς Κρήτης, ἐπι-
σεύδει τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεώς του.
Καλέσας παρ' αὐτοῦ τὸν κ. Σφακιανῆ καὶ ἑτε-
ρῶν ὁ κ. Σφακιανῆς ἀπήντησεν εἰς τὸν
πρίγκιπα τὰ ἑξῆς :

Ἐὰν ἡ Α. Β. Ὑ. νομίσῃ ἀπαραίτητον
τὴν συμμετοχὴν μου ἐν τῇ σχηματισθούσῃ
κρητικῇ Κυβερνήσει, δὲν δύναμαι χάριν τῆς πα-
τρίδος μου ν' ἀρνῶμαι νὰ λάβω μέρος εἰς αὐτήν.

Καὶ πρὸς τοὺς προκρίτους Ὀθωμανοὺς
τῶν Χανίων καὶ πρὸς τὸν ὑποστράτηγον κ.
Τσερμασίδη ἡ Α. Ὑ. ὁ πρίγκις Γεώργιος ἐξέ-
φρασε τὴν λύπην διὰ τὸν ἐκπατρισμὸν τῶν ρω-
μαϊκῶν Ἡρακλείου, καὶ τῶν ἄλλων μερῶν
τῆς νήσου, εἰπὼν ὅτι οὐδεὶς λόγος πρὸς ἐκπατρι-
σμὸν ὑπάρχει, ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ οὐδε-
μὴν διακρίνῃ θὰ κάμῃ μετὰ Χριστιανῶν καὶ
Ὀθωμανῶν, ἀλλὰ θὰ διοικῇ δικαίως, ἀνερολῆ-
πως καὶ μετὰ πλήρη ἀνεξαρτησίαν. Οὐδὲν ἱ-
σχυρὸν καὶ βλάστη δύνανται νὰ παρεμβάλῃ εἰς τοὺς
ἐπιθυμῶντας ν' ἀπελθῶσιν ἐκ τῆς νήσου, διότι
τοῦτο θ' ἀπέττειλεν περιορισμὸν τῆς ἀποκρίσεως
ἐλευθερίας, ἀλλὰ θὰ ἐλυπέτο διὰ τὸν ἐκπατρι-
σμὸν τῶν χρηστῶν καὶ φιλησέων μουσουλμάνων,
οἵτινες δύναται νὰ ζήσωσιν ἐν τῇ νέᾳ διοική-
σει. Οἱ ἀγρόται μουσουλμάνοι ἐπανερχόμενοι εἰς
τὰς ἐστίας τῶν θὰ εὐρωσὶ πᾶσαν προστασίαν καὶ
ἀδελφικὴν δεξιῶσιν ἐκ μέρους τῶν Χριστιανῶν.

παρεκάθισαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Ὁ-
νου, τὸ προσωπικὸν τῆς Προξένου καὶ οἱ ἀξιω-
ματικοὶ τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὀρμούντος ρωσικοῦ
πολεμικοῦ.

Ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστής τῆς Κρήτης πρίγ-
κις Γεώργιος ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν παρεκάλεσε
τὸν Γεν. Ἐφερον τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Καβ-
βαδίου νὰ συντάξῃ σχέδιον ἀρχαιολογικοῦ νόμου
διὰ τὴν μεγάλωσιν. Ὁ κ. Καβαδίας ἀχο-
λεῖται ἡρᾶν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου,
τὸ ὁποῖον θὰ περιέχῃ πολλὰς διατάξεις διαφό-
ρους τῶν παρ' ἡμῖν ἰσχυουσῶν. Ὅτω ἡ Κρη-
τικὴ Πολιτεία θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ
ἀνασκαφὰς εἰς ἰδιωτικὰ κτήματα, ἀποζημιώ-
νους μόνον τὸν ἰδιοκτήτην διὰ τὰς τυχόν θλά-
σας. Ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν θ' ἀ-
ρθεῖ ἡ αὐτὴ ἐλευθερία ἡ ὁποία εἶνε καθιερωμένη
καὶ ἐν Ἑλλάδι. Ὡς ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῶσιν
ἀνασκαφὰς ἡ Ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία, αἱ ἐναὶ
σχολαὶ κλπ. Ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ ἀνασκαφῶν με-
γίστης ἀφελείας θὰ πορισθῇ ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐ-
πιστήμη, διότι εἰς τὸ Κρητικὸν ἔδαφος κρύπτου-
νται σπουδαῖστα ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα.

Ἐκ Λαμίας ἀνγγέλειν ὅτι ἡ ἀνακριτικὴ
μετὰ τῆς ἀστονομικῆς κοχλῆς ἐρευνήσεως εἰς ὅ-
ποδεχθῆν ἄνευ ἀνεκάλυψιν καὶ ἄλλας 100,000
δραχ. ἐκ τῶν κλαπέτων χρημάτων τοῦ ἐκεί
ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης.

Πληροφορηθεὶς ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα
ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ Ὑπάτου Ἀρμο-
στοῦ τῆς Κρήτης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι εἰς
τὴν Κρήτην ἐπιστρέφοντες πρόσφυγες Κρήτες ὁ-
φίστανται στερήσεις πολλαπλῆς, παρήγγειλε προ-
χθεῖς εἰς τὸν κ. Μαῦρον, εἰς χεῖρας τοῦ ὁποῖου
εὐρίσκονται περὶ τὰς 85,000 φράγκων ἐξ ἐρά-
νων τῶν ἐν Ρωσίᾳ ὁμογενῶν ὑπὲρ τῶν Κρη-
τῶν, νὰ μεταβῇ εἰς Κρήτη

πολίτης Δρυϊνουπόλεως μετὰ εἰκόνας. — Ζαγοριά, Δρόπολις, Δούντζη, Ἀργυροκάστρον. — Βρυκόλακας, κατὰ Ἡπειρωτικὴν παράδοσιν. — Ἀρχαιολογικαὶ μελέται Μυροπούλου καὶ Τεραχίου. — Ἐγγραφα ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ βιλαετίου Ζαγορίου. — Ψυχολογικὴ ἐραστὴς (ποίημα). — Ἀναμνήσεις τριῶν ἡμερῶν μετὰ εἰκόνας. — Ἡ πομπημένη. — Μαυρίκιος Καρλιὲ μετὰ εἰκόνας. — Τὸ Μέτσοβον, ἡθὴ καὶ ἔθιμα, ὁ γάμος. — Τὸ Κυνήγιον τῆς αἰγᾶρου (ἀγριόγιδος). — Ζουδίλα μετὰ εἰκόνας. — Ὁσμὰν πασᾶς μετὰ εἰκόνας. — Τμήμα Ρ. Ζη. Ἀργυροκάστρου. — Ἡ μονὴ Ραγβου ἐν Θεσπρωτίᾳ μετὰ εἰκόνας καὶ ἐπιστολῆς τοῦ Ἀλῆ. — Αἱ Μπερατλίδες. — Μητροπολίτης Παρναμυθίας μετὰ εἰκόνας. — Ἡ Ἀλωπουνοῦραις, ἀνέκδοτον τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλῆ. — Παροιμίαι. Αἰνίγματα. — Στιχοπλοκία. — Δημῶδη Ἡπειρωτικὰ τραγούδια. — Μοιρολόγια. — Δημῶδη

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Καὶ ὄντως, ἐφθάσαν μετὰ τινα χρόνον, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὰ περὶ τούτου φημῶν, καὶ διὰ μὲν τοῦ ἐνὸς καθρεῖτο ὁ Ἰσμαήλ, καὶ ὠρίζετο αὐτῷ τόπος διαμονῆς τὸ Διδυμότειχον, ὅπου ἀπελθὼν μετ' οὐ πολὺ ἐκ τοῦ στρατοπέδου, εὔρε τὸν θάνατον κατὰ διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου, τὸ δ' ἕτερον τῶν αὐτοκρατορικῶν φερμανίων ἀνεγνώσθη ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Μετ' ὀλίγον δὲ ὕστερον ὁ Χουρσίτ συνεκάλεσεν εἰς συνέλευσιν πάντας τοὺς Ἀλβανούς, ὁπλαρχηγούς καὶ παραστήσας αὐτοῖς τὸν κίνδυνον. εἰς δὲ ἐνέβηκε τὸ Κράτος τῶν Ὁσμανλίδων ἡ προδοσία τοῦ Ἀλῆ καὶ ἡ διὰ τῆς ὑποκινήσεως αὐτοῦ ὁσημέραι ἐπεκτεινόμενη ἐξέγερσις τῶν ραγιάδων. ὑποδαυλίσας δὲ οὕτω τὸν φανατισμὸν αὐτῶν, προσεκάλεσε πάντας νὰ συντελέσωσι τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν περάτωσιν τῆς πολιτορκίας καὶ τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἰσλαμ.

Αἱ παρακαλεῖσεις αὗται τοῦ Χουρσίτ καὶ ἡ πεποίθησις, ἥτις ἤρχισε νὰ καταλαμβάνη πάντας, ὅτι προσήγγιζεν ἡδὴ τὸ μοῖραϊον τοῦ Ἀλῆ τέλος, ἐπήνεγκον ταχέως τοὺς προσδοκωμένους καρπούς. Οἱ μετασχόντες τῆς συνέλευσεως Ἀλβανοὶ ἀποσυρθέντες καὶ συσχεφθέντες κατήρτισαν ἀκριβῆ κατάλογον πάντων σχεδὸν τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ ἐτι πιστῶν τῷ Ἀλῆ μεινάντων ὁμοειδῶν αὐτῶν, (ἦσαν δὲ οὗτοι οὐχὶ πλείους τῶν 500). Τούτου δὲ γενομένου ἐκάλεσαν διὰ γραμμῶν καὶ ἀπεσταλμένων πάντας τοὺς ἐν Ἀλβανίᾳ συγγενεῖς αὐτῶν, ἵνα προσέλθωσι καὶ παρακινήσωσι τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ οἰκείους εἰς ἐγκατάλειψιν τοῦ ἀποστάτου. Τούτο δὲ καὶ ἐγένετο· προβλίνοντες δὲ οἱ συγγενεῖς μέχρι καθέθεν τῶν τειχῶν τοῦ φρουρίου, ἐκάλουν τοὺς στρατιώτας κατ' ὄνομα καὶ παρεκινῶν αὐτοὺς ν' αὐτομολήσωσιν, ὑπισχνόμενοι, πλὴν τῆς ἀμνηστίας καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ μισθῶν. Οἱ δὲ, καταπεπονημένοι ὄντες ἐκ τῆς μακρᾶς πολιτορκίας καὶ σκανδαλισθέντες ἐκ τῶν ἐπαγωγῶν ἐπαγγελιῶν, ἤνοιξαν περὶ τὴν αὐγὴν τῆς δευτέρας ἢ τρίτης ἡμέρας τὰς πύλας τοῦ φρουρίου καὶ ἐν σώματι ἐξέλθοντες ἠνώθησαν μετὰ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Ὁ Ἀλῆς, μαθὼν τὴν προδοσίαν τῶν συμπολεμιστῶν καὶ ἀπογνοὺς περὶ τῆς ἐκυτοῦ σωτηρίας, ἐγκατέλειψε τὸ φρούριον εἰς τὴν τύχην του, ἀποσυρθεὶς δὲ εἰς τὸ ἐν Ἰτς Καλέ σεράγιόν του, μετὰ 70 μόνον ἀνδρῶν, ὅτινες ἀπέμειναν αὐτῷ πιστοί, ἐκλείσθη ἐν αὐτῷ. Προβλέπων δὲ τοιαύτην τινα ἐνδεχομένην περιστασιν, εἶχεν ἐπισωρεύσει ἐν τοῖς ἱστογίοις τοῦ σεραγίου ὀψιματικὰς μέγιστον ἀριθμὸν βρελίων πυρίτιδος, πάντας δὲ τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἄνω διαμερισμάτων· συνεκινῶν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κεντρικαὶ πυριταποθήκαι τοῦ φρουρίου μετὰ τοῦ μέρους τούτου διὰ μακρῶν ὑπονόμων. Εἰς τὰ διαμερίσματα λοιπὸν ταῦτα κατέφυγε μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ οἰκετῶν αὐτοῦ, τῆς Κυρὰ Βασιλικῆς, τοῦ μικροῦ Μανθᾶκη καὶ τοῦ

Ἀλβανικὰ τραγούδια. — Νεκρολογία, Ζωγράφος, Μελάς Γιαννόπουλος, μετὰ εἰκόνας, Σπαθᾶκης, Βουσάκης καὶ Χασιώτης κτλ. κηλοῦνται νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν ἵνα λάβωσι τὴν Δωδώνην ἥτις ἀπὸ αὐρίον θὰ ἀποσταλῇ πρὸς ἐκείνους ὅτινες ἐγκαίρως ἐπέστρεψαν τὴν ἀγγελίαν. Εἰς δὲ τὸ φύλλον τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος θὰ εἰδοποιηθῶσι πάντες διὰ τῆς ἀλληλογραφίας ἵνα φροντίσωσι καὶ παραλάβωσι παρὰ τοῦ ταχυδρομείου τὰ σώματα.

Ὅσοι δὲν ἐπέστρεψαν τὰς Ἀγγελίας παρα-

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Ἀνδρέου Λαχανᾶ

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀπέναντι Δημοτικῷ Θεάτρῳ καθιερωτὴς ἀπίστευτος προθυμία ζηλευτῇ Τιμαὶ ἀκαταγώνισται εἶνε τὰ μόνυ συστατικά διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κούρειον.

Θανάση Βαγιν. Παρὰ τὸν σωρὸν τῶν βρελίων τῆς πυρίτιδος, ἥτις ἦτο ἰκανὴ ὁλόκληρον τὸ φρούριον καὶ τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων ν' ἀνατινάξη καὶ ἀποτεφρώσῃ, ἔταξε τὸν πιστὸν καὶ καὶ ἀφωσιωμένον αὐτῷ ὑπηρέτην Σελήμ Τσάμην, ἔχοντα φανόν, οὗ ἡ θρυαλλὶς ἔκαιεν ἀενάως, καὶ παρήγγειλεν αὐτῷ νὰ θέσῃ τὸ πῦρ εἰς πρῶτην αὐτοῦ διαταγὴν.

Ὁ Χουρσίτ πληροφορηθεὶς ὑπ' ἀνθρώπων ἐλθόντων ἐκ τοῦ φρουρίου τὴν ἀπελπιστικὴν τοῦ Ἀλῆ ἀπόφασιν ἀπηγόρευσε ἀμέσως εἰς πάντα τὴν εἰς τὸ φρούριον εἰσοδόν. Οὕτω δὲ αἱ θύραι τοῦ φρουρίου ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας ἔμενον ὀρθάνοικτοι, οὐδεὶς δὲ εἰσῆρχετο οὔτε ἐξῆρχετο. Τὴν τρίτην δὲ ἡμέραν, ζήτησαντος τοῦ Ἀλῆ νὰ στείλῃ αὐτῷ ὁ στρατάρχης ἄνδρα πιστὸν ὅπως ποιήσῃ αὐτῷ ἀνακοινώσεις σπουδαιοτάτας, ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Χουρσίτ ὁ Πισκίραγας αὐτοῦ, ὅστις προσῆλθε τῷ Ἀλῆ μετὰ δύο μόνον οἰκετῶν, κομιστῶν δύο ἀμνῶν καὶ ἄλλων ζωοτροφῶν. Μετὰ τὰς εἰθιμίας πρὸς τοὺς Μουσουλμάνους ὑποκλίσεις καὶ φιλοφρονήσεις, ὡδηγήθη ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ εἰς τοὺς περιέχοντας τοὺς θησαυροὺς θαλάμους καὶ εἰς τὰ ὑπόγεια. Δείξας δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα, τοὺς ἀμετρήτους σωρούς τῶν δοχείων τῆς πυρίτιδος καὶ τὸν παρκαταθήμενον Σελήμ, τὸν ἄγγελον τούτου τῆς καταστρόφης, ἐτόιμην κρατοῦντα τὴν θρυαλλίδα, εἶπεν αὐτῷ νὰ διαβιβάσῃ τῷ Στρατάρχῃ, ὅτι σκοπὸν εἶχεν ἀμετάθετον ν' ἀνατινάξη τὸ φρούριον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ εἰς τὸν ἀέρα, ἐὰν ἡθέλει τις τολμήσῃ νὰ πατήσῃ τὸν πόδα ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως· τότε δὲ μόνον ἡδύνατο νὰ συναινέσῃ εἰς παράδοσιν ἐκυτοῦ καὶ τοῦ φρουρίου, ὅτε ἡθέλει ἐγχειρισθῇ αὐτῷ Σουλτανικὴ διαταγὴ, ἐπιτρέπουσα νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Πατισιάχ, φέρον αὐτῷ καὶ τοὺς θησαυροὺς του, ὅπως ἀξιώθῃ νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τοῦ προσώπου του (Νούρι τζεμάλ) καὶ προσκίπτων εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἐξαίτησται τὸ ἐλεός του καὶ προσφέρῃ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν.

Ὁ Χουρσίτ μαθὼν παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου του ἐν λεπτομερείᾳ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει καὶ τὰς αἰτήσεις τοῦ Ἀλῆ, ἐπείσθη, ὅτι ἐν τῇ ἀπεγνωσμένῃ αὐτοῦ θέσει δὲν θὰ εἰδίσαζεν οὐτος νὰ προβῇ καὶ εἰς τὰ ἐσχάτα. Ἀπόβλεπων δὲ πρὸ πάντων εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν θησαυρῶν, συνεκάλεσεν ἀμέσως συμβούλιον ἐκ πάντων τῶν Πασάδων καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ του καὶ ὑπέβαλεν αὐτοῖς τὸ ζήτημα περὶ τοῦ πρὸς ἐκείνου. Ἡ γνώμη δὲ πάντων, εἰς ἣν καὶ αὐτὸς τελευταῖος προσετέθη, ἦτο ν' ἀνεχθῶσι μὲν εἰς τὸ Διδυμότειχον, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ νὰ δοθῇ τῷ Ἀλῆ ἔγγραφο, φέρον τὰς υπογραφὰς καὶ σφραγίδας πάντων τῶν ἐν τῷ συμβουλίῳ περὶ πλῆθους αὐτοῦ ἀσφαλείας, μέχρι τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπαντήσεως. Μετὰ τούτο δὲ ἀμέσως ὑπεγράφη τὸ ἔγγραφο καὶ ἀπεστάλη τῇ 8 Δεκεμβρίου τῷ Ἀλῆ, ὅστις μετὰ παιδικῆς χαρᾶς ἐδέχθη αὐτὸ καὶ ἠτπάσθη, εὐελπίς ὅτι καὶ ἡ κυριωτάτη αἰτήσις του ἡθέλει γίνεαι ταχέως δεκτὴ. Ἀπὸ τοῦ χρόνου δὲ ἐκείνου ἐλευθέρως πλέον συνεκινῶν οἱ ἐν τῷ στρατοπέδῳ μετὰ τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ, πλὴν τῶν τοῦ Ἰτς-Καλέ, καὶ ὑπὸ πάντων ἀνεμείνετο ἡ ἐκ τῆς πρωτευού-

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΠΟΛΕΩΣ»

ΕΝ ΠΡΕΒΕΖῃ

ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠνέωξεν ξενοδοχεῖον τοῦ ὕπνου ἐν Πρεβέζῃ ὁ ἐκ Ζαχαρίου πασίγνωστος Χρόνης Σκελλαρίου. Οἱ διερχόμενοι πατριῶται θὰ εὐρίσκωσι πᾶσαν περιποίησιν καὶ πᾶσαν εὐκολίαν παρὰ τοῦ προθυμοτάτου διευθυντοῦ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ Ἱατρός

Παθολογικὰ καὶ παιδικὰ νοσήματα

Δίχεται ἀσθενεῖς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 16 Ἀγωνιά, αἰκία τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Βουλῆς καὶ Νικοδήμου.

8-9 π. μ. 2-3 1)2 μ. μ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΧΟΙΝΑΣ

Πτυχιούχος Ὁδοντοῦατρός.

σας ἀπάντησις, πλὴν, ἐννοεῖται, τοῦ Χουρσίτ, ὅστις κάλλιστα ἐγίνωσκε τί ἐφρόνουν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ Ἀλῆ καὶ τίς ἦτο ἡ ἀμετάθετος τοῦ Σουλτάν Μχμμούτ ἀπόφασις.

Μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Ἀλῆν ἐγχειρίσεως τοῦ ἐγγράφου, ὁ Χουρσίτ ἀνήγγειλεν αὐτῷ διὰ τοῦ Χασάν Πασᾶ τοῦ Εὐρίπου, ὅτι, καθ' ὅς ἐλαβεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις, ἡ αἰτήσις του πολλὰς συνήντα δυσκολίας καὶ τότε μόνον ἡδύνατο νὰ γείνῃ αὕτη δεκτὴ, ὅτε ὁ Ἀλῆς, εἰς ἐνδειξὴν τῆς πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Πατισιάχ ὀφειλομένης εὐλαθείας καὶ τῆς πρὸς τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ θέλησιν ὑποταγῆς, ἡθέλει ἀποφασίσαι ν' ἀπομακρυνθῇ ὅπως ὅποτε ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, ἀναμείνων ἐν ἀσφαλείᾳ ὅπου ἄλλαχού ἡθέλει τὴν ὑψηλὴν ἀπόφασιν, ἡδύνατο δὲ νὰ καταλίπῃ ἐν τῇ πυριταποθήκῃ τὸν πιστὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἐξήγειρεν, ὡς εἶκος, ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Ἀλῆ τὴν δυσπιστίαν καὶ τὴν ὑπόνοιαν, αἰτινες ἐνώπιον τῆς ἐλπίδος εἶχον πρὸς καιρὸν ἀποκοιμηθῇ. "Ὅθεν εἶπεν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον, ὅτι θὰ σκεφθῇ καὶ θ' ἀπαντήσῃ τῷ στρατάρχῃ. Μετὰ τριῶν δὲ ἡμερῶν ἐνδόμυχον πάλιν βλέπων ὅτι οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι, ἀνήγγειλε τῷ στρατάρχῃ, ὅτι πεποιθὸς εἰς τὰς διαβεβαιώσεις του, ἀπεφάσισε ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὴν νῆσον τῶν Ἰωαννίνων. Τούτου ὑπὲρ τὸ μέγιστον τῶν σφαλμάτων, ἅτινα διέπραξεν ἐν τῷ βίῳ του ὁ Ἀλῆς. Τὸ σφάλμα δὲ τούτο ἐπλήρωσε πολὺ ἀκριβῶς διὰ τῆς κεφαλῆς του αὐτῆς. Ἀποβαλὼν τὴν συνήθη αὐτοῦ δυσπιστίαν, ἐνεκεν ἀκατανίκητου προσηλώσεως εἰς τὴν ζωὴν, ἐπέσειν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Χουρσίτ στηθεῖσαν αὐτῷ παγίδα, ὡς ὁ κοινότερος τῶν θνητῶν. Ἐὰν ἐμμενεν ἀκλόνητος εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασίν του, νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἄγρυπνος τῆς πυριταποθήκης φύλαξ καὶ ἐτόιμην ἔχων τὴν θρυαλλίδα τοῦ Σελήμ, βεβαίως θὰ ἔσωζε τὴν ζωὴν ἐπιτυχάνων Σουλτανικὴν ἀμνηστειάν· διότι πρὸ τῆς ἀμεταθέτου αὐτοῦ ἀποφάσεως ν' ἀνατινάξη τὸ φρούριον καὶ τὴν πόλιν καὶ πρὸ πάντων τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ, βεβαίως θὰ ὑπεχώρει ἡ Σουλτανικὴ Μεγαλειότης. Ἀλλὰ τοιοῦτον ἐπέκλωθεν ἡ Μοῖρα τὸ τέλος αὐτοῦ.

Τὴν πρώτην λοιπὸν τῆς 2 Γενουαρίου 1822 κατήλθε τῆς Ἰτς Καλέ ἐκ τοῦ ὀπισθεν μέρους τοῦ φρουρίου καὶ ἐπέβη λέμβου, φέρον μετ' ἐαυτοῦ μόνην τὴν φιλάττην αὐτῷ Βασιλικὴν καὶ μέρος τῶν τιμαλφῶν αὐτοῦ (τῶν εὐαρίθμων σωματοφυλάκων του ἀκολουθοῦντων αὐτὸν ἐν ἑτέρᾳ λέμβῳ). Ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ καὶ θεωρῶν ἐκυτὸν ἀσφαλῆ ἐνεκλείσθη εἰς τὰ ἀνατολικά κελιά τῆς ἐν τῇ νήσῳ μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Παρ' ἀνδρὸς παρακολουθήσαντος τότε τὸν Ἀλῆν, ἤκουσεν ὁ ἡμέτερος πατήρ, ὅτι ἄμχ ἡ λέμβος ὁπεμακρύνθη μικρὸν τοῦ φρουρίου, κατελήφθη οὕτως ὑπὸ αἰφνιδίας νευρικῆς ταραχῆς, ἀποτέλεσμα δυσπιστίας καὶ φόβου· ἐφάνετο δ' ἔτοιμος νὰ διατάξῃ τὴν ἐπάνοδον, ἀλλὰ καὶ πάλιν κατέσχυσεν ἡ καὶ τὸν ψυχόρραγόντα αὐτὸν παρακολουθοῦσα ἐλπίς, τὸ ἀκάτιον ἐφείρε μετ' ὀλίγον αὐτὸν εἰς τὴν τελευταίαν αἰήτου κατοικίαν.

(ἀκολουθεῖ)